

Naturvårdsverket

Stockholm
2020-09-11

Ert dnr
NV-00308-19

Vårt dnr
2020/099

REMISSVAR

Naturvårdsverkets förslag till nya föreskrifter om skydd mot mark- och vattenföroreningar vid hantering av oljor och brandfarliga vätskor

Näringslivets Regelnämnd NNR har tagit del av det aktuella förslaget och önskar lämna följande synpunkter.

Enligt NNR är det inte visat att behov verkligen föreligger av de åtgärder som föreslås av Naturvårdsverket i de föreslagna föreskrifterna.

Det anges i 4 kap. 1§ i förslaget bl a att ”Cisterner i och ovan mark samt lösa behållare ska ha ett sekundärt skydd inom vattenskyddsområde. Rörledningar och slangledningar ska vara dubbelmantlade eller ha annat sekundärt skydd.” NNR ifrågasätter behovet och nyttan av att ”rörledningar och slangledningar ska vara dubbelmantlade eller ha annat sekundärt skydd” då det inte presenteras någon fakta kring det av Naturvårdsverket angivna problemet med läckage från enkelmantlade cisterner med invändigt och utvändigt korrosionsskydd.

Enligt uppgift från branschen finns inga dokumenterade fall på cisterner som fått läckage. Detta pga att Sverige (och Finland) till skillnad från många andra länder länge har haft laminerade cisterner. NNR finner det också anmärkningsvärt att vare sig kostnaderna eller miljöeffekten av att byta ut fullt fungerande enkelmantlade cisterner till dubbelmantlade inte har analyserats och därmed inte tagits hänsyn till i Naturvårdsverkets konsekvensutredning och överväganden. Det är därmed inte heller vare sig visat att förslaget innebär ökad miljönytta eller är motiverat i förhållande till de kostnader som det medför. Att byta ut fullt fungerande enkelmantlade cisterner till dubbelmantlade cisterner innebär avsevärda kostnader för varje anläggning. Kostnaderna uppskattas enligt branschen vara i paritet med att riva en station och bygga upp en ny och uppgår till några miljoner per anläggning.

Det anges i problembeskrivningen också att förslaget på sekundärt skydd även innefattar skydd mot spill och därför utvidgas till att inkludera också lösa behållare där kraven också skärps i och med att volymen vid hantering föreslås sänkas från 250 l till 150 l. Det framgår av problembeskrivningen att ”spill vid ett enskilt tillfälle kan förefalla ske i obetydlig mängd men mindre och frekvent spill riskerar med tiden att orsaka mark- och vattenförorening av större betydelse”. Inte heller i denna del presenteras någon fakta kring huruvida detta utgör ett verkligt problem. Nödvändigheten av den föreslagna åtgärden är därmed inte heller i denna del visad.

NNR är också kritiskt till att Naturvårdsverket inte har utrett, och därmed inte heller har övervägt, om någon/några ytterligare mer kostnadseffektiva alternativa lösningar finns för de olika delarna i de nya krav som föreslås.

Exempelvis har branschens förslag om automatisk nivåmätning som sekundärt skydd för att säkerställa att inget läckage sker inte närmare analyserats och övervägts. Automatisk nivåmätning finns hos alla bolag och kan inställas på att larma om läckage.

Detsamma gäller tidigareläggandet av den skriftliga informationsplikten till tillsynsmyndigheten till sex veckor (jmf med nuvarande fyra veckor) innan påbörjad installation av cistern eller innan hantering av sådan inleds som föreslås i 3 kap.1§. Samma analys och övervägande bör också göras kring det nya kravet på skriftlig information till tillsynsmyndigheten sex veckor innan den första hanteringen inleds, för den som inom ett vattenskyddsområde avser hantera mer än totalt 150 liter olja eller brandfarliga vätskor i lösa behållare. Vi vill här också uppmärksamma att det i den föreslagna föreskriftstexten anges *sex veckor* medan det i konsekvensutredningen (andra stycket sid 22) anges att information enbart ska lämnas *fyra veckor* före den första hanteringen.

Naturvårdsverket gör i sin konsekvensutredning inte någon ansats till att beräkna de administrativa- och andra kostnader som tillkommer av förslaget för berörda verksamhetsutövare. Då heller ingen kvantifiering görs av berörda företag och det av konsekvensutredningen inte går att få någon sammantagen bild av hur olika verksamhetsutövare berörs går det inte att få någon bild av storleken på konsekvenserna. NNR ställer sig därför frågande till Naturvårdsverkets beskrivningar i konsekvensutredningen om att kostnadsförändringarna kommer att bli begränsade.

Utöver ovanstående saknas också i konsekvensutredningen analys och överväganden om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser.

Enligt uppgift från en av NNRs medlemmar är förslaget om att befintliga cisterner ska uppfylla kravet på sekundärt skydd inom tre år från beslutet om inrättandet av ett nytt vattenskyddsområde alldeles för kort och bör förlängas till fem år. Anledningen är att investeringar ofta innebär att markarrenden behöver omförhandlas vilket kan ta tid.

NNR ställer sig också kritiskt till den korta övergångsperioden som föreslås då ingen närmare analys görs av berörda företags möjligheter att inom denna tid installera det sekundära skydd som krav ställs på i Övergångsbestämmelserna 2.

När det gäller informationsinsatser finns enligt uppgift vid inrättande av ett nytt eller utökat vattenskyddsområde behov av skriftlig information inte bara till fastighetsägaren utan också till verksamhetsutövaren.

NNR finner att Naturvårdsverkets konsekvensutredning innehåller så stora brister att den inte kan ligga till grund för beslut. NNR avstyrker därför förslaget.

Näringslivets Regelnämnd NNR
Christina Fors